

[Henry L. W. Jensen.]

give en tilsvarende toldlempelse for varer til den del af den danske industri, der bygger traktorer. Det ville man heller ikke.

Ændringsforslag nr. 21 vedrører glødelamper. Afgiften på disse er nu 35 øre pr. kg. Her bibeholder man også væggtolden, og af en uforklarlig årsag går man op til 4 kr. 40 øre pr. kg, d. v. s. der sker en meget, meget stor stigning — så vidt jeg kan se — på 1 257 pct. i afgiften på dette område. Derimod bevarer man tolden på lysstofrør, der er 35 øre pr. kg ligesom i den tidligere toldlov. Jeg synes, man må have en nærmere forklaring på, hvorfor denne toldsats sættes så kolossalt i vejret.

Ellers har jeg, som jeg sagde før, ikke andet at bemærke, ud over at det altså for det meste er stigninger, der finder sted. Vi har ikke i udvalget fået nogen opgørelse over, hvad disse stigninger betyder i kroner og øre, så jeg for mit vedkommende er ikke i stand til at oplyse, hvor meget stigningen eller faldet betyder i kroner og øre, men det almindelige indtryk er, at der er en meget stærk stigning.

Udvalgets ærede ordfører talte endvidere om lovforslagets § 190, stk. 4. Det, der står, er i virkeligheden, at en hvilken som helst bilejer kan risikere at få sin bil konfiskeret, hvis den bliver brugt til erhvervsmugleri. Man kan altså risikere, at ens bil, hvis den bliver stjålet, bliver brugt til erhvervsmugleri, og at toldvæsenet derefter konfiskerer den. Det er strenge bestemmelser, og selv om toldvæsenet lover, at de vil gå lempeligt frem, er det krænkelse af tredje mands ret; det synes jeg man må protestere imod.

I øvrigt skal jeg komme tilbage til hele dette spørgsmål, når jeg får lejlighed til at omtale lovforslaget generelt.

Der er blot en ting endnu, som jeg ville sige, og det er, at der i ændringsforslagene som sådan er taget vide beskyttelseshensyn til den danske industri.

**Poul Møller:** Som det fremgår af de foregående ærede taleres indlæg, er der her til tredje behandling stillet en lang række ændringsforslag til toldlovsforslaget og et par til lovforslaget om forbrugsafgifter.

At der er 28 ændringsforslag ved et lovforslags tredje behandling er noget ganske

ekstraordinært her i det høje ting, hvor vi i vort arbejde har lagt så megen vægt på, at hovedbehandlingen skulle finde sted mellem første og anden behandling, hvorved den egentlige sikkerhed i behandlingen kunne opnås. Når det alligevel har været nødvendigt at komme med 28 ændringsforslag, er det, fordi udvalget siden anden behandling har modtaget ca. 150 henvendelser udefra; vi er i dag kommet op på ca. 375 bilagnumre. Man vil heraf kunne se, at der altså også siden anden behandling af toldlovsforslaget har været overordentlig stor aktivitet i og overordentlig mange henvendelser til udvalget fra de kredse, som dette lovforslag vedrører. Flertallet har efter samarbejde med finansministeriets embedsmænd ment det rigtigt at imødekomme nogle af disse henvendelser og har derfor tiltrådt 28 ændringsforslag.

Disse 28 ændringsforslag vil imidlertid betyde, at man forandrer forholdene for andre grupper, som ikke hidtil har gjort vrøvl. Det er efter vor opfattelse meget vanskeligt at tage stilling til, om det er de rigtige af disse 150 henvendelser, man har imødekommet, om man ikke skulle have imødekommet andre, og om man skulle være gået så langt, som man har gjort på nogle punkter. I det hele taget ligger det efter vor opfattelse meget uklart, om det er de rigtige ændringsforslag, der nu gennemføres. Derfor kan vi ikke tage stilling til dem. Vi indrømmer, at nogle af dem ved en rent umiddelbar betragtning forekommer os at være forbedringer, medens andre vel snarere er det modsatte.

Så kan der spørges: hvorfor har man ikke gjort noget mere for at få indflydelse på disse ændringsforslag? Det vil jeg gerne forklare. Vi begyndte at behandle disse henvendelser, der var kommet efter lovforslagets anden behandling, den dag, folketinget begyndte sit arbejde efter juleferien, den 14. januar. Arbejdet blev afsluttet den 21. januar, det vil sige, at der har været én uge til folketingsudvalgets arbejde med disse mange henvendelser, med dette store materiale. Under disse omstændigheder har vi ment det rigtigt, at det flertal, der kunne overskue indholdet af disse henvendelser og virkningerne af eventuelt at imødekomme dem, også tog ansvaret for den behandling, de har givet dem, hvorfor vi skal undlade